

בתחרות בתאי בוקס ישראל הונגריה גבר אגרוכפס של הישראלים. שוקי רון, חלוץ הספורט בארץ, מספר עליו לעודד רכטמן

בתקופת האינתיפאדה קיימים יותר ויותר מיפגשים פניסאל-פנים. ההתייחסות הקרובה מקבלת חשיבות לעוד מת ירי ולחיימה באמצעות כלי-נשק חמים. אנו שומעים יותר ויותר על ידויות אכזריות, חסיפת חיילים, על התקלויות באנשים המצויידיים כאלות ובסכינים.

נשואה לתאי בוקס

כ"ל זה מחייב לאמץ את תורת האיגרוף התאילנדי. צה"ל ער בד כבר שנים רבות לפי שיטת קרב מגע, שבו יש אלמנטים רבים הקיימים בתאי-בוקס. יש טכניקות שקיימות בקרב מגע ולא בתאי-בוקס, בגלל האופי הצבאי, הנעזר בכלי-נשק.

בין הסיפורים: גדי אפריאט ומאמנו ריקוד אכזרי

שלי נובע גם משליטתי בשיטות לחימה רבות. לתת מכה או אגרוף בר-חוב — זה דבר קל ופשוט. החוכמה והחוק הם לדעת להבליג ולהעביר את הבעיות לפסים של הידברות ופיתוי רגונות, ללא שימוש בכוח פיסי.

היו לי מצבים לא-מעטים שיכלו להסתיים בצורה אלימה. אך דיברתי ושוחחתי עם האנשים. פניתי אליהם בצורה מכובדת של שיחת-רעים. לא להאמין! הבעיות נפתרו כשהיריבים הפכו לחברים, וחלקם נעשו תלמידים. בדרך-כלל, האנשים שרבים ומכים ברחוב הם חלשים וחסרי ביטחון עצמי. הם מתנהגים כך מתוך פחד. אני משגן זאת לתלמידי באופן קבוע. התא"י בוקס לא נועד לפיתרון בעיות. זהו ספורט יפה, שיש להשתמש בו ברחוב רק כמצב של סכנת-חיים ממשית.

הוא משגן לתלמידיו מישפט-מפתח נוסף: "לא לשחק, אלא להכות ולהרביץ חזק, מהר ומרוביק. זה נשמע פשוט, אך זה קשה לביצוע. המהירות חשובה, כי ככל שאתה תשתק את היריב בזמן קצר, עוד לפני שהוא יספיק להגיב, הרי שקצרת הצלחה. בזה לא תמה המלאכה. יש להמשיך ולפגוע בו, במהירות המירבית, עד לתבוסתו המוחלטת. אזלי זה לא המקום להשתעשע בדרייק יריים ורגלים לכל עבר. יש לדאוג ולפגוע באיברים הנכונים כמדוייק. בעיטת-כרך רצינית כדוייק למפתח הלב או לצלעות תשיג תוצאות חיוביות יותר ממכה כאיזור הבטן. מובן שיש גם חשיבות לחזק המכה."

שוקי הוא בחור נאה, בן 34, לא-גבוה ולאחסון. הוא נולד ברחובות, כבן זקונים במשפחה בת ארבע נפשות. אביו היה מרצה ללשון עברית ואמו יועצת פסיכולוגית. כצבא שירת כיה"ד רה קרבית. הוא הספיק לעבור את נור-אות מילחמת יום-הכיפורים.

התחרות בין ישראל להונגריה נערה כה כסירוסה במימרים די נרחבים בה שוואה לתחרויות בינלאומיות אחרות כספורט זה. בניגוד לתחרויות קודמות, התמודדו בצד הישראלי שלושה מכרנים, דבר המעיד על התפתחות מואצת בשטח זה בארץ. המתחרים מישראל חששו תחילה, מפני שההונגרים נחשבים חזקים באיגרוף התאילנדי.

אולם ישראל ניצחה את הונגריה בי כל הקרבות מלבד אחד. ישראל ממוקמת במפה העולמית. שוקי רון ועמיתיו מאמינים שהתחרות הזאת היא חלק מתהליך של הפשרת היחסים בין ישרא לא למיזרח-אירופה.

תופעה לא-טיבעית, לא-נורמלית ולא-מכובדת. המאצ' הישראלי רגיל לראות את אשתו בבית, כנועה ועוסקת בעבודות נשיות. הוא יתקשה לעכל את העובדה שגנשים יעסקו באמנויות-הלחימה.

תבוסה מוחלטת

ה עברית שבמי שוקי אינה מב-יישת את אביו, שהיה מרצה ל"שון העברית. במשך 34 שנות-חייו לא היו לי תקריות אלימות, שבהן גאלצתי להשתמש בכוח פיסי. הביטחון העצמי

ובעלת תור-פנים עדינים. שיערה מסולסל, והיא מאופרת בקו מאוון. התנהגותה נשית ועדינה. אדיבותה והחיוך הנסוך על פניה משרים אווירה נעימה על מי שמגיע למכון. היא מכירה את כולם, משוחחת עם כולם ומודעת היטב להתקרמות ולקשיים של כל מתאמן.

ריטה נשואה לשוקי מזה שנה, אך הם מכירים זה את זה תקופה ארוכה. היא משמשת מזכירה במכון, וכדבריה היא נשואה לשוקי כשם שהיא נשואה לתאי-בוקס.

בישראל יש תרמית שלילית לא-שה המתאגרפת. מתייחסים אליה כאל

מיקרואונס של נשים, המשמשות קורבן קל לסוטי-מיץ, מעניינים את שר-קי לא-פחות. חיילת המאומנת בתאי-בוקס תהווה אגוז קשה לפיצוח לאותם פושעים אלימים. שוקי שמח לקבל נשים לאימונים, אך לפי ניסיונו כבר בהתחלה הן לא עמדו בתנאי האימונים, ופישו.

כחול מצליחות הנשים, ואף עולות לזירה. אני בטוח שהימצאותן של נשים באימון היתה מעלה את המוראל ורוח-הלחימה אצל הגברים, נאנח שוקי. זה ררך הטבע, ועובדה זו יכלה לתרום. ריטה רון (24) היא נאה, חטובה

מירון צדקילוב בועט במיטר סמוסון, המחזיר בעיטה הסתובבת בתוכם כטרף קלוי